

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:

Dr. Essóy Béla.

Kiadó tulajdonos:

Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

raklamációk és hirdetések a kiadóhivatalban intézendők.

A lap szellemi részére vonatkozó közlemények a szerkesztőhöz kell.

SORTÚZRÓL.

Aki figyelemmel végig hallgatta a Szöke féle bűnügy tárgyalását aki vigyázott az egyes tanúk előadására, — az igen szép, nem mindennapi fogalmat alkothatott magának, az emberek gondolkozásáról.

Igaz, hogy a részvét a pillanat hatása alatt a zokogó vádlott felé fordult, aki elhitette az esküdtekkel, hogy a cselekmény elkövetése idejében beszámíthatatlan állapotban volt, s aki bele tudta beszélni az esküdtek lelkébe, hogy mert ő, t. i. a vádlott, nagyon szereti gyermekeit, — azért őt az aki humanusan gondolkodik, el nem ítélteti. Bármennyire zokogott is a vádlott, bármennyire is tépdeste a haját, hiszem, hogy maradt ilyen és hasonló lelki állapotok dacára is az esküdtekben az igazság érzetből annyi a mennyi bennük azon véleményt formálta ki, hogy elvégre embert büntetlenül még sem lehet megölni akkor, a mikor a jogos önvédelmet maga a vádlott sem hozza fel.

Lehetett olvasni minden elfogulatlanul gondolkozó jelenlevőnek, — nézetem szerint az esküdtek arcáról is — azt, hogy a zárt tárgyalás csak megerősítette az esküdtekben azt a hitet, hogy tulajdonképen nem a házasság élet szentségének megbecsüléséből eredt elkeseredés adta a gyilkot a vádlott kezébe. — Ekkor már mindenki tisztában volt azzal, hogy az elbizakodottság érlette tul ön-

becsülés és ennek nyomán lakadt álbűszkeség volt a főmotívum. Aminek hatása alatt a gyenge karakterek mellüket verve: „Majd megmutatom, hogy ki és mi vagyok én” értelmű szálló igékkel ért rá az elégtéltel-szerzés specialis útjára.

Hát akkor hogy van az, hogy az esküdtek verdictje mégis a vádlott eljárását igazolta?

Nem ezen kérdésre adandó felelet bir jelenleg fontossággal, hanem az, hogy társadalmi életünk még pedig ennek azon része, melynek tisztaságára mindenkinek legszentebb kötelessége ügyelni és a melyet beszenyezni bűnhődés nélkül nem lehetett otromba módon megtámadva.

Legnagyobb foku izetlenség volt általánosságban kifejezést adni oly formában, hogy megboldogult Reök sort ízet kaphatott volna ha mindenki úgy akart volna eljárni mint Dr. Szöke.

Meg nagyobb izetlenség, sőt emel márt több — merészség volt, le is adni olyképen hogy ez a nyilvánosság elé kerüljön. A szerző sérteni akart, mert ha nem akart volna sérteni, úgy fenntartotta volna magának azt, hogy ezt a kijelentést nem szánta a nyilvánosságnak. Ezért nincs okunk nehezelti arra, aki ezt bárhol is elmondta. Legyen azon egyén, aki a tárgyaló teremben, vagy más valaki, aki máshol szöve tette. — Ezeknek annyit köszönetünk hogy módot adtak ne-

künk annak megismerésére hogy van, akad olyan is aki szembe mer ezzel helyezkedni az egész szécsényi társadalommal. Felette nagy érdekünk, hogy közéletünk női világát az aljas sértegetésektől megóvjuk. Mindenki sértve érezheti magát a szennyes megjegyzés által mert hiszen a tárgyaló teremben az hangzott el, hogy aki az incriminált kifejezést használta, nem mondta még, hogy kit, vagy kiket akart érinteni, s így a logika törvényénél fogva ime sajnálatosan az áll előttünk hogy kivételt nem tévén támadása általános.

Addig míg városunk területén belől maradt az otromba megjegyzés, talán a védekezés nem lehetett nehéz mert hiszen úgy a hogy tisztában vagyunk szomszédunk és ember-társunk gondolkozásával és életviszonyaival. De mikor a világba lett bekiáltva a rágalom akkor ennek éle már oly éles, hogy a megsebzés ellen lehetetlen a védekezés. — Az országos sajtó hírdül vitte a nemes ígét; az ország véleményét formálhatott, hogy mind az annak illusztrálására elegendő azt ide írni a mit egy messze vidékről való egyén a tárgyaló teremben mondott: „Sajnálatos női erkölcsök uralkodhatnak Szécsényben.”

Hát kérem nem hiszem, hogy akadjon olyan egyén, a kinek jobb izlése nem tiltakoznék a vakmerő kijelentések ellen. Sőt továbbmegyek, nem hiszem, hogy akadjon olyan a ki nem akarná felelősségre vonni a támadót. Miután azonban a jelen sorok írójának

TÁRCZA.

Válasz.

Írta: Ifj. Száder Gyula.

Gyönyörű szép csendes este volt. — Milliárdnyi ragyogó csillag diszítette az eget s közöttük mosolygott a — felihold.

Ott ültek ők lenn a kertben, megszokott helyükön — egy diófa alatt; — szorosán, egymásmellé bujva, kéz-kézben, némán, szólanul.

Halotti csend volt körülük. — Meg lehetett hallani a legkisebb zajt, — a leghal-kabb szellősuffogást.

Bende Feri, a fiatal szolgabíró, fejét kisé hátravetve, elmerengve nézegette az eget — s a „szép özvegy” — mert így hívták közszájon az alig másfél éve elhalt Nadassy I. jómodu földbirtokos ifju nejét — ábrándos kék szeméit kimeresztve, elgondolkodva nézett a homályba.

Nem szóltak egymáshoz. Mintha — talán — jól esett volna nekik ez a magány, — ez a pár pillanatnyi csend.

Épp egy denevér surrant el felettük, mikor Bende odahajolva az asszonykához megszólalt:

— Margit! Szóljon kérem, — még most sem adja meg válaszát?

A szép nő megrezzent. — Semmi felelet. — Csak mellére hajtotta szöke fejét s hallgatott.

Bende folytatta:

— Margit! Gondolja meg, ez nem lehet mindig így. Én örülszégik vagyok már s — tudom, — Ön is szeret. Azután meg ennek semmi célja sincs. — Azt hiszem — belátja Ön is, hogy tenni kell valamit. Valamit ami változtat a jelenen, — ami elfeledteti Önnel is múltat, — ami boldoggá teszi Önt és — engem is.

Feleljen, — kérem — ne kinozzon!

Halasztást, gondolkozási időt kért máig és — és mégsem? Azután — azt hiszem — meggyőztem róla s — talán — meggyőződött Ön is, hogy mennyire alaptalan volt hiedelme, s hogy az egész semmi, csak beképzeltetés? Feleljen! — S kigyullt szeméit mámorosan emelte felé.

— Nem, nem — szólt hevesen a nő — Nem győzött meg. — Nem. — Az igaz, Igen is igaz. Férjem teljesen meg nem halhatott.

Önkénytelenül elnevette magát Bende;

— Eszerint Ön hiszi „siron tuli élete!”

Nem csak hogy hiszem, de erős meggyőződés az — szólt kissé keményen az asszonyka. Azután hozzátette:

— És épp ez az oka annak, hogy a felesége nem lehetek.

— A feleségem nem lehet, — szólt hal-kan, nyomatékkal, lehorgasztott fővel Bende de vajjon kié? Vajjon ki lenne az a boldog halandó, aki megnyerje az Ön kezét, — ki jobban szeretné Önt mint én? Vajjon ki? S térdére hajolva, kezeiben temetve arcát — elgondolkodott . . .

Senki! felett elfojtott hangon a nő. — Csak két férfi van, akit én szerettem s akit én szerethetek. Az pedig: Ön és az én jó halott férjem.

Kis ideig hallgatott. Izgatottan törül végig homlokán, s egy mély lélekzétvétel után tovább beszélt:

— És mégsem lehetek a felesége. Nem lehet a férjem. Hónapok óta kinoz e gondolat s mindig odajutok, hogy özvegyen kell maradnom a míg csak élek . . . Igen . . . Amíg csak élek . . .

Ismét megszakította beszédét, de rövid szünet után folytatta:

nem sikerült megtudni azt, hogy ki merészkedett galádul megsérteni társadalmi életünk női világát, mert a tárgyaló teremben az incriminált szavakat reprodukáló úr kérdésre azt adta elő, hogy akkor, amikor erről szó volt, nem lett említve, hogy a megjegyzés kitől ered. Hiszem azonban, hogy az illető úri ember belátja hibáját és módot fog keresni arra, hogy a megsértett társadalmi rend helyreálljon.

Ez esetben az esküdtek esetleg majdnem gondolkozhatnak úgy, hogy Szécsény a lefestett erkölcsi állapotban és jogászok által éles elmeállal kiszinezett liberális felfogással nem igényelhet büntetést kimondó verdictet.

A koleraveszedelem tanulságai.

Jelek szerint a veszedelemnek sikerült gátat vonni s a kolera elszigetelve marad. Reményünk alapja egyrészt az, hogy még ott is, a hol presentiv intézkedéseket kell tenni, a hol a kolera asiatica egy-egy esetét konstatálják is, — ott is sikerül utjába állani az öldöklő kórnak; de másrészt különösen erősből a reményünk, hogy hazánkat s egész Európát elkerüli a veszedelem a miatt, hogy noha Olaszország volt góca a kolerának, a sűrűn lakott, piszkos, egészségtelen lakásu nagy városok is megkíméltek s a kolera Olaszországban is elszigetelődött, tehát ott is hol még a pouperismus is melegágya az emberpusztító kórnak.

Mintha tehát a koleráról való cikkezés nem volna aktuális? Csalódunk. A félelmes ellenség még mindig támogatja felénk rémes arculatját; ám ha hátat fordított volna is, egyet kétségkívül elárult fenyegető jelentkezése. Gondoljunk azokra a hatósági kiáltványokra, amelyek a kolera ellen való védekezés jegyében megszólaltak. Mily beszélyesek és mily jellemzők a mi higienikus viszonyainkra. Hogy a szemét és hulladékot takarítsuk el, hogy bevezető csatornáink ne legyenek bacillus-melegágyak az egész atyafiság eboól az elemi figyelmeztetésekből.

Rettegve gondolunk utcáink mizmás

pocsolyáira, csatorna rendezetlenségükre, közvizük gondozatlanságára s általában azokra a keleti stílusi higienikus viszonyokra, melyekben leledzünk s melyek csak ilyenkor, a járvány imminens veszedelme idején állítják ég felé hajunkat.

De helyesen van-e ez így?

Dehogyan is van helyesen! Nagyon is helytelenül van. Olyanforma a mi állapotunk, mint azé a háztulajdonosé, akit örökösén aggaszt a tűzveszedelem elkövetkezhetése, de azért állandóan halogatja a házat tűz ellen biztosítani.

Nálunk is a veszedelem gondolatára sok embert emészlett a gond nem csak az egyes házakban mutatkozó egészségellenes állapot miatt, amelyhez ha hozzávesszük piacainkra hordott és és közlelmezésre szánt, az egészségnek valóan hadat üzenő hamisított, éretlen, vagy megromlott piaci árucikkeket — nagy csodálkozással kell egy kis, de gyanus jellegű szójátékkal megjegyeznünk, hogy ilyen ázsiai állapot között az ázsiai kolerának szinte nem is szabad lett volna minket elkerülnie.

Ha csak azt érnék el, hogy a piaci közrendészet javulna, ha a piacra elárúsítás céljából behozott élvezhetetlen s egészségtelen cikkek kiméletlenül elkoboztatnának, — nem sajnálnók a kicsiny ijedelmet. Ha a magistrátus annak a tudatára jutna, hogy a legnagyobb érték gondozása mégis az emberélet, az egészség védelme, — már szinte örülnünk kellene, hogy kissé a kolera asiatica megfordítására ösztökéle a hatóságot a mi ázsiai higienianknak.

Legyen ennyi hasznunk a kolera veszedelem híréből. Akkor jajgatni, mikor a házunk leégett, az együgyű kárvallott módszere a veszedelemnek kikerülése, a férfias és a szükséges. Mivel pedig maguk a köztisztaságra és a közegészségügyi téren történő permamens tenni valókra vonatkozó törvényünk és szabályzataink is felelte lazák — a meglévőket sem tartják be — gondoskodnunk kell, hogy a legjobban értékelt kincs

védelme: az emberi egészség több gondnal és féltékenyebben óvassék.

Ha mindezek az évtizedes mizériák orvosoltatnának: az idei nyár után ijesztgető kolera hírek ijedségeért jó kárpótlást kapnánk.

De félünk tőle, hogy a mi keleti fatalismusunkkal mégis csak inkább bevárjuk — ház leégését!

HIREK.

Személyi hír. Welich Lajos monarchiánk müncheni követe édes anyja Welich Haynald Teréz úrnő látogatására családjával folyó hó 16-án városunkba érkezett. a honnan folyó hó 18-án vasárnap a délutáni vonattal utazott el.

A Szécsény—hatvani vasut ügye. Ezen új vasut létesítése ügyében a mozgalom korifeusai f. hó 11-én értekezletet tartottak, melyen a rendelkezésre álló adatok: költségvetés és pénzösszeg összevetésével a kivitel módjáról tanácskoztak. Az értekezlet sajnáttal vette tudomásul, hogy Hatvani Deutsch báró az anyagi hozzájárulást megtagadta s így az utirány is változást szenved. Megbizottja bejelentette az értekezletnek, hogy 150000 kor. hozzájárulást biztosít báró Tornyai Rezső arra az esetre, ha a vasut Selypet is érintené. Így tehát új tervet vetettek föl, mely szerint a vasut egyenlőre csak Hatvantól Bujáig építenék ki és pedig Selyp érintésével, illetőleg úgy, hogy Selypen keresztül vezetve a vonal Hatvanig. Az utvonal módosítása folytán a szükséges fölméréseket már meg is kezdték.

Ferenclék története. A tud. akadémia megbizta tagját, Karácsonyi János nagyváradi kanonokot a ferencendi barátok magyarországi történetének megírásával 1711-ig. Vármegyénkben e népszerű rend nagy szerepet játszott, miért is a hírneves író Szécsénybe érkezett, hogy az itteni zárda levéltárában művéhez tudományos kutatásokat rendezzen.

Közygűles. A szécsényi tejszövetkezet f. évi szeptember hó 27-én délelőtt 10 órakor

Ma volt a napja, hogy bezárkóztam szobámba, hol nem zavart, nem háborgatott senki sem. — Nem tudtam határozni. Férfiem akartam segítségemre hívni. — Tőle akartam tanácsot kérni e dologban. Igen tőle.

Mert higye el nekem Feri — amint mondtam — ő meg nem halhatott egészen, csak a teste, az igen, az halott, de az a szerető férj — bár láthatatlanul is, mindig közelben van, mindig . . . Nem lehet, nem nem hiszem, hogy teljesen halott volna. — Nem. — Akit mi szerettünk s aki minket szeretett, az meg nem halhat teljesen soha.

És nem jött . . . Vagy ha itt is volt. — talán — nem értettem meg sugallatát. — Az lehet . . . Az lehet.

Maga elé nézett — s miután közelebb húzódott a fiatal emberhez, kissé megbor-zadva hozzá tette:

— Én nem tudom, de úgy félek tőle mindig . . . Félek . . . s most is.

Bende alig tudta elnyomni érzelmeit. Egész testében remegett s miközben szeméit bágyadtan pihentette a kedves nőnek arcán, suttogva szólt:

— Ne képzelődjön Margit . . . Ne képzelődjön . . . Szegény férjének jó dolga van.

Az nyugodt . . . Nem bántja semmi, nem bántja senki — s boldogabb, mint én. Boldogab. Verje ki fejéből „meggyőződését” s adla meg a választ. A kedvező választ s te-gye kezembe kezét.

A nő kimeredt szemekkel, kissé eltorzult arcal nézett maga elé, — látszott rajt, hogy küzködött. — Hirtelen eltakarta szemét, megragadta a fiatalember kezét s ijedjen szólt:

Nézze . . . Feri . . . Ott . . . Ott — s maga elé a homályba mutatott. — Nem látta? — A férjem volt! — Isteneim . . . Oly félelmetes. Én láttam . . . Nyulánk halavány alakja, mint jött elém s itt, itt nézre, aig pár lépésre megállt . . . Azután rám nézett . . . Juiff még most is látom. — S szemei beszéltek. — Mintha azt mondta, suttogta volna szelleme: — Ne félj tőlem . . . Ne félj . . . Tégy úgy, mint neked tetszik. Én nem haragszom reád azért, Hisz én már úgy sem szerethetlek soha. — Nincs már hozzád közöm. — Nincs Éz a „szép özvegyasszony” sirt, hullottak arcára könnyei.

Érezte, hogy kezének ujjacskái Bende száját érintették, hogy azt susogta fülébe: szereteim. S miután félénken húzódott távolabb a fiatal embertől, remegve folytatta:

— Feri! Belátja, hogy másként nem cselekedhetek. Lelkellenység, vétek volna tőlem ha elfogadnám az Ön kezét s férhez mennék újra. — Nem . . . azt nem szabad tennem. Özvegyen kell maradnom, a mig csak élek, s nem szabad férjem nevét megcsonkítani. Nem. Oh én tudom. Láttam férjem arcát. Ő megengedne, hogy férjhez menjek, de másként is érthettem s értettem is. Azzal csak vigasztalni akart. Csak töprengésem akarta megszakítani. De nem, nem fogadom el engedelmét, megérttem azt a homályos, elmosódott ködös nézést: „Férjhez mehetsz, ha van felked eldobni magadtól a Nádasy nevet A Nádasy nevet . . .” — Megérttem nagyon megérttem s — özvegy maradok. Itt elfut hangja, hanem azért erőt vett magán s egy pillanat mulva tovább beszélt:

— Szeressen csak tovább s — én is szeretni fogom, a mig csak élek. Legyen vendégem mindig . . . mindig . . . de, hogy férjhez menjek, hogy felesége legyek s eldobjam magamtól a Nádasy nevet, azt, — azt soha . . . soha.

Bende felugrott. — Elkecsereve, kétségbe esetten nézett a gondolataival még mindig küzködő nőre, de egy pillanat alatt el-

a szécsényi kaszinó helyiségében rendkívüli közgyűlést tart.

A gyűlés tárgyai: 1. A balassagyarmati kir. törvényszék 6103/910 t. cz. végzése határozathozatal. 2. Az 1909 január 16-án megtartott közgyűlés határozatának érvényesítése az igazgatónak megszavazott rendkívüli tiszteletdíja tárgyában. 3. Szántó Adolf és társa tejszerződésének lejáratja és Strausz Antal és neje Donner Linka szerződésének életbepetése folytán a tejgyári szerelvénynek f. év október 1-én leendő átadás illetve átvételhez bizottság kiküldése. 4. Egyéb előterjesztések, indítványok.

Betűres. Folyó hó 14-ére virradó éjjel feltörték Bussán az ottani szövetkezet korcsmahelyiségét és 260 kor. készpénzt elvittek. — Ugyanazon éjjelen Szakalban is feltörték a szövetkezet korcsmahelyiségét ott azonban kevesebb eredménnyel jártak, mert mindössze 1 korona 24 fillért találtak. A csendőrség a nyomozást megindította.

Losonczi varo. Ünnepe. Folyó hó 18-án a kossuth-szobor leleplezésének napján Losonc városának ünnepi díszbe öltözött. A házak fellobogóztak, ablakok, erkélyek szőnyeggel, virágdiszszal ékeskedtek. Különösen a vasúti állomástól a Kubinyi-terig vezető utcákon nyilatkozott meg a pompa impozánsabbán, itt még a villanylámpa póznái is kaptak egy-egy zászlót.

Az ünnepély lefolyásakor délelőtt 11-től 1 óráig zárva maradtak az üzletek szünetelt a munka, azért, hogy mindenki kivelhesse a részét abból a magasztos ünneplésből, amelylyel e napon a nemzet atyja halhatatlan emlékének adózunk.

A rendező bizottság az érkező vendégek fogadására minden előkészületet megtett. A vendégek vasárnap este és hétfőn reggel érkeztek meg. Hétfőn reggel egy negyed 11 órakor érkezett meg Kossuth Ferenc több országgyűlési képviselő kíséretében. Innen kocsikon vonult be a vendégsereg, kísérve a rendező bizottság által. Kossuth Ferenc a kút a polgármester fogadott a vasúti állomáson, Kovács Ferenc kir. közjegyzőhöz szállt.

A gyűlékezés a városháza előtt történt.

tűnt arcáról a boru, s gunyosat kacagva meghajította magát:

Ah, köszönöm asszonyom, köszönöm asszonyom jó szívét, de kegyelemből felajánlott szerelmét el nem fogadom... Öntől nem és magára hagyva ezt a könnyező szőke asszonyt, sietve eltűnt a bokrok között, csak jó távolról volt még mindig hallható, hangos gunyoros kacagás...

Mire eljött a régg, az előbbi kínos éjjel követő reggel, egy hosszú, uszályos fehér ruhában kilépett a kastély rácsos kapuján s gyönyörű szép szőke haját görcsösen tépve, min csillogva akadtak fenn a felkelő napnak sugarai, futott, — futott előre az utcákon s míg fel nem tartóztatták a járókelők, rekedt, hörgő hangon kiállított: Nádassyné:

— Állj meg, állj meg Te kedves ember Állj meg, állj meg Te drága férj... Ne fuss előlem, ne menj előlem. Veled akarok menni, veled akarok lenni. — Hozzád megyek...

(Vége.)

Az ünnepen való részvételre a Losoncon levő egyesületek, intézetek, testületek, asztaltársaságok valamennyien jelentkeztek s a legtöbbje koszorút is helyezett a szoborra.

A városháza előtt összegyűlékezett ünneplő közönség, testületek szerint sorakozva, zászlók alatt vonult az ünnepély színhelyére s a kordonnal elkerített Kubinyi téren helyezkedett el. A szobor háta megettéi térségen az iskolák foglaltak helyet. A többi testületek a rendőrkapitány által meghatározott sorrendben helyezkedtek el.

Ezután vette kezdetét a tulajdonképeni ünnepély, mely a már általunk megírt s a plakátokon is hirdetett sorrendben folyt le.

Az ünnepet díszlakoma követte a Vigadó szálló nagytermében.

A Kubinyi-teret szegélyező emeletes épületek ablakaiból a hölgyközönség szemlélte végig az ünnepélyt.

Este a színházban díszelőadás volt, amellyel az ünnepség befejezést nyert. A „Losonci Ujság” a nagy ünnephez méltó rendkívüli díszkiadással örvendeztette meg előfizetőit.

Vesztett eb. Folyó hó 19-én Szakalban egy veszett eb garázdálkodott. Egy asszonyt és egy gyermeket megmart, míg végre sikerült ártalmatlanná tenni. A sebesülteket a budapesti Pasteur intézetbe szállították gyógykezelés végett.

Záró ünnepély. A rárós-mulyadi vasfürdő tulajdonosa (Svatec Soma) t. hó 25-én tancmulatsággal egybekötött záró ünnepélyt rendez, melyre a nagyérdemű közönséget ezuton is tisztelettel meghívja.

A mezei egér.

A mezei pocok vagy köznyelven mezei egér, egyik a gazda legkártékonyabb ellenségeinek, a mezőn, a réten él s roppant szaporos állat. Évente többször párzik, egyszerre 8—10-et is szül. A fiatalok még ez évben is szaporodnak, úgy, hogy egy pár után egy nyáron 200 utód is származik. Néha annyira elszaporodnak e pocok a mezőn, hogy a föld úgy átván lyuggatva mint a szivacs) Ekkor elfogyasztják az összes növényeket a mezőn, őszszel a lóheréket és lucernásokat, a friss vetéseket, vető magvakat, szóval mindent ami útjába akad. Ebből kifolyólag a meggyőződés az, hogy amint az „aranka” irtása kötelező, épp úgy kötelezővé kellene tenni a mezei egér irtását is: vagyis jóakarattal szabályrendeletileg könnyen lehetne a bajon segíteni. A szabályrendelet kimondaná hogy a vármegye területén minden birtokos köteles saját birtokán a mezei egeret irtani. Ennek elmulasztása esetén, vagy ha az eger tetemesen elszaporodott, hatósági irtást hivatalból kellene elrendelni. Ez esetben a költséget az érdekeltnek viselnék és közadó módjára hajtánék be. Ily eljárás mellett azt hiszem, hogy vármegyénkben, különösen most a mikor oly annyira elvan szaporodva az egér, könnyen megszabadulhatnánk a mező egyik hatalmas ellenségétől. Igaz, hogy az „aranka” irtás is elvan rendelve, de ki ellen őrzi a vegrehajtást? Egyik-másik gazda törekszik tiszta magot termelni, másik száz pedig indolens, ami aztán a törekvő gazdát elkéséríti, gondolkozván úgy, hogy saját munkája is meddő akkor, ha a szomszéd nem törődik azzal, ami közös érdekében való, törekedjünk arra, hogy kötelességének teljesítése elől senki sem zárkózzék el s hogy a törvény ne legyen írott malaszt.

Gabona üzletrészről.

A gabonapiacra a lefolyt héten csendes élet uralkodott. Az árak igen szűk határok közt ingadoztak, hiányzott minden különösebb indító ok, mely nagyobb forgalom előidézésére vagy vállalkozásra bátorított volna.

A malommunkások sztrájkja már vég-

kép megszűnt és néhány napja már egészen rendesen folyik az üzem. Eltekintve azoktól a nagy károktól, melyek a malmokat érték a négyheli üzemszünet a gabona, de még inkább a liszt üzletre hónapokon át lesz még kihatással. Lisztben határozottan hiány uralkodik és soká fog tartani, míg a rendes viszonyok visszatérnek.

Az egyes cikkek e heti üzletmenete következőképp folyt le:

Buza. Az eladatlanul felérkező rakományok a felülfizetéseket kissé csökkentették, a kínálat állandóan jó, de a malmok többnyire már csak október második felére való szállítással vásárolnak, mer az előre vett tételek átvétele teljesen igénybe veszi őket, A heti forgalom mintegy 270,000 mm. volt, egyenlegként alig változott árak mellett.

Rozs. E cikkben Ausztria részéről jelentkezett jó életkedv. Főleg Csehországban a rozs szilárd irányzatú, helyi fogyasztás is eszközölt némi beszerzést, az árak kissé emelkedtek.

Tengeri. A hivatalos kiutató a tengeri hozamát 48 millió mm.-ra becsüli, ami a beérkezett magánjelentésekkel is egybehangzik és ezért az irányzat csendesebb. A kereslet kielégítő ugyan, azonban a kínálat főleg a Bánságban igen jó.

Zab nagyon ingadozó irányzatú. A fogyasztás a jelenlegi áraknál csak a legszükségesebbet szerzi be, mert nincsen bizalma az árakhoz. Ausztria felé is keveset adnak el, mert ott viszont a cseh és morva zab sokkal olcsóbb.

Arpa takarmányozási célokra szilárd. Kevés ajánlat van benne és főleg gyenge minőségeket kínálnak.

595 910 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a sziráki kir. járásbíróságnak 1909 évi Sp. 153/3 számú végzése következtében dr. Gere Jenő ügyvéd által képviselt Gedei Péter javára 645K. 56 f. s jár. erejéig 1909 évi július hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1582 K.-ra becsült követező ingóságok u. m.: bútorok, ruha és ágyneműek nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1910-ik évi V. 338/7 számú végzése folytán 645 kor. 56 fill. tökékövetelés ennek 1909 évi jun. hó 15 napjától járó 5% kamatai 100% váltódíj és eddig összesen bíróság már megállapított költségek erejéig, Pető kö. ségben leendő megtartására 1910. évi szeptember hó 29-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi szept. hó 5-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Elsőrendű

poroszköszén és felvágott fa

jutányos árban kapható, házhoz szállítva, kisebb-nagyobb mennyiségben

Váradi Rezső

mész- és vegyeskereskedőnél SZÉCSÉNY.

574-910 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a budapesti VIII—X. ker.
kir. járásbíróságnak 1910 évi Sp. II. 390
számu végzése következtében dr. Kertész
Arnold ügyvéd által képviselt Herczeg és
Geiger cég javára 144 K. 60 f. s jár. erejéig
1910 évi július hó 11-én fogatosított kiel-
égítési végrehajtás útján le és felülfoglalt
és 1394 K.-ra becsült következő ingóságok
u. m.: üzleti berendezés, 2 drb. varrógép,
cipők és bőrárak nyilvános árverésen el-
adatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-
bíróság 1910-ik évi V. 366/2 számu végzése
folytán 144 kor. 60 fill. tőkekövetelés ennek
1910 évi aug. hó 1 napjától járó 5% kamatai
1/2% váltódij és eddig összesen bíróilag már
megállapított költségek erejéig, Szécsényben
leendő megtartására 1910. évi szeptember
hó 30-ik napjának délutáni 3 órája hatá-
ridőül kitűzetik és ahhoz a venni szándéko-
zók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.
t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénz-
fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség
esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat
mások is le és felülfoglaltatták, s azokra
kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés
az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében
ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi szept. hó 5-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. bíróság mint tkvi ha-
tóság közhírré teszi, hogy Szécsényi Taka-
rékpénztár és csallakozott lársai végrehajta-
tóknak Kasza Erzsébet és társa végrehajtást
szenvedő elleni 300 korona tőke követelés
és jár iránti végrehajtási ügyében a szécsényi
kir. járásbíróság területén lévő Nagylócz köz-
ségben fekvő nagylóczy 579 sz. tjkvi A. I.
1—6 sor 404/b 446/a 459 b 767/b 808/b
hrsz. lucernás utalatti, utfeletti, I. dőlő illetve
II. dőlő rét és 1/2 telek után járó erdő és
legelő illetőségnek B. I. a. Kasza József nevén
álló jutalékára 901 kor. ezennel megállapított
kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte,
és hogy utóajánlat következtében a fentebb
megjelölt ingatlanok 1910 évi október hó
11-ik napján d. e. 9 órakor Nagylócz község
házánál megtartandó nyilvános árverésen a
megállapított kikiáltási ár 2/3 részén illetve
az utóajánlati áron alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlanok becsárának 10 százalékát készpénz-
ben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ában
jelzett árfolyammal számított és a 3333—81 sz.
J. M. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában
kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikül-
dött kezéhez letenni avagy a bánatpénznek
a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló
elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1910. aug. hó 12-ikén.

A kir. járásbíróság mint tkv. hatóság
Szenthe s. k. kir. jbiró.

A kiadmány hitetélül:

Foley, kir. tkv. írnok.

428—910. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi
LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a budapesti V. ker. kir.
járásbíróságnak 1905 évi Sp. 2004/3 számu
végzése következtében dr. Bárdos S. Sámuel
ügyvéd által képviselt Aufrecht és Gold-
schmied cég javára 110 K. s jár. erejéig
1906 évi márc. hó 30-án fogatosított kiel-
égítési végrehajtás útján le és felülfoglalt
és 758 K.-ra becsült következő ingóságok,
u. m.: 1 varrógép és butorok nyilvános ár-
verésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-
bíróság 1906-ik évi V. 118/12 számu vég-
zése folytán 56 kor. 85 fill. hátr. tőkekövet-
elés ennek kamatai 1/2% váltódij és eddig
összesen 5 kor. 20 fillérben árverés kitűzés
bíróilag megállapított költségek erejéig Nóg-
rádludányban leendő megtartására 1910 évi
október hó 1 napjának délutáni 3 órája ha-
táridőül kitűzetik és ahhoz a venni szándé-
kozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak
meg, hogy az érintett ingóságok az 1881.
évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében
készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek
szükség esetén becsáron alul is elfognak
adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságo-
kat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra
kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés
az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében
ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 szept. hó 9 napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

691—910. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi
LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, a Budapesti IV. ker. kir. járás-
bíróságnak 1910 évi Sp. 1210/3 számu vég-
zése következtében dr. Mérő Gyula ügyvéd
által képviselt Weisz és Márkus javára 627
K. 07 f. s jár. erejéig 1910 évi aug. hó 19-én
fogatosított kielégítési végrehajtás útján le
és felülfoglalt és 1394 K.-ra becsült követ-
kező ingóságok, u. m.: üzleti berendezés,
bőr és lábbeli áruk nyilvános árverésen el-
adatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-
bíróságnak 1910-ik évi V. 425/2 számu vég-
zése folytán 632 kor. tőkekövetelés ennek
1910 évi márc. hó 25 napjától járó 5% ka-
matai, 1/2% váltódij és eddig összesen 74 K.
40 fillérben bíróilag már megállapított köll-
ségek erejéig Szécsényben leendő megtartá-
sára 1910 évi szeptember hó 27-ik napjának
délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz
a venni szándékozók ezennel oly megjegy-
zéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingó-
ságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai
értelmében készpénzfizetés mellett a leg-
többet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul
is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságo-
kat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra
kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés
az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében
ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi szept. hó 5-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

A fűtési-idény közeledtével bátorkodom a n. é. közönség-
nek kiválóan elsőrendű darabos, kocka és dió-nagyságu
porosz köszönet 100 kgrmonként 3 kor. 40 fill.-ért

légszesz-koaxot " " 5 koroná-ért

legalább is kocsi-rakomány vetelnél házhoz szállítva, ajánlanl.
Előjegyzéseket elfogad és a n. e. közönség becses meg-
rendelesait kéri

teljes tisztelettel
Tepper Adolf.

Ujl

vaskereskedes

Ujl

Értesítés!

Van szerencsém a t. vevőközönség b. tudomására hozni, hogy
Szécsényben, a Barok-féle épületben (Rákóczi-ut)

ujjonnan berendezett vaskereskedést nyitottam,

melyben minden a vasáru szakmához tartozó tárgyak, ugymint
valódi „Winter” tengely, sodronyszög, sodronyfonat, konyhaberendzési
olkek, stb. épület-vasalás, asztalos-, lakatos-, és kovács szerszámok,
minden minőség, alak és mennyiség szerint kaphatók.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a t. vevőim úgy sz áruk minőségével, mint a
legjutányosabban megállapított árakkal, valamint a pontos és gyors kiszolgálásommal
teljesen meg legyenek elégedve, miért is b. pártfogásukat kéri

tisztelettel **KLEIN SAMU** vaskereskedő.

Vadászfegyverek, konyha berendezések, festék és lack nagy választékban.